

Publicerad 2006-04-05 19:17 av Cassius Clay 2

!"#Å=α)!="#?)α`!)"%=α#)%α=#

Hej jag lever ju

Stridsvagnar fyllda med
kärlek skottkärror packade
med kol långa lastbilskaravaner
lastade med knark och
en trisslott till faster
Greta för att hon har
tid att titta på vid dikeskanterna
nya Judas blommande
som knoppar brister och snedvridna
elaka ögon vevande på
armarna i en förförelsedans
som att dom säger
ät upp mig nu spotta och
svär slå mig och vänd
om vrid nacken av vältaligheten
sprid ut gift
under alla rim vi måste
veta att vi lever
och vi måste veta
att vi dör

ur kloakerna strömmar
vi upp som
levande döda med
studentmössor
i våra händer som
minnen från en svunnen
tid allt vi gör är
dör och någon måste
slå tärningen
stänga av volymen eller
börja dansa med oss

back to
reality jag säger
det är back to
good old days again
jag sitter och

spinner med näven
spänd och låren
darrande som asplöv
vissna och
förruttnade kol
och aska ni säger
back to reality men
det finns inget
sånt det är back
till dagarna när ingenting
spelade någon roll
men orden som
låtsades och orden
som spelade döda så
att jag sprang
så att jag sprang upp
och ner tittade ut
och skrek åt dom som
tittade på som
personalen på ett
dårhus även i utbrända
hus finns vagabonder
ibland med mina blickar
ska jag döda er med
mitt sätt att
gå på ska
jag skildra
tystnaden stillheten
som ett sätt
att dö på som
ett sätt att
dö på och
någon gång
dör jag väl

så förstör jag allting gång
på gång som om
jag är rädd för
mitt eget liv rädd
för att må bra och rädd
för att folk ska

tycka om mig jag bara
hånar dom som
viskar mitt namn dom
viskar mitt namn
jag fattar ingenting
och gråter i min
spegelbild kanske gör jag
allting det här för
att kunna tro på mig
själv och för att
kunna ställa mig där
öga för öga i
spegeln och säga
hursomhelst
man lever bara en
gång och pusta ut kanske
gör jag allt det där
för att kunna ställa mig
där öga för
öga framför spegeln
och bara stirra
rakt in som om
mannen på andra sidan
verkligen lever som
om jag verkligen lever
och för första gången
som om livet verkligen
betyder någonting nu
är det bara vi två
kvar du och jag
stirrande och
efter några ögonblick
ett första leende

och en tystnad som på
intet sätt gör det
möjligt för mannen
på andra sidan
spegeln att vara
någon annan
än just

mitt andra jag

på väg mellan
mina jag
och förintelsen putsar
jag spegeln ren
ristar in mitt
namn i imman ställer
mig bredbent
och ler det måste
vara något fel med
mig eller
så är det något
fel på
kärleken

måste jag sätta
all kärlek på
spel och alla
dom som trott på
mig som om dom
enda steg jag
tar
tar jag på
ruinens brant balanserande
med trasiga skor
och vinden i
håret men i lugn
infångad och
omfamnad av sånt
lugn som när
solen går upp
på morgonen och ingenting
annat betyder
någonting går jag
steg för steg med
oklippta naglar
och rufsig frisyra
på ruinens brant
balanserande som
om bara så kan

jag leva genom att
utmana döden och
bara så kan
jag bli älskad
av mig själv som den
jag är genom att hela
tiden riskera mitt
öde och riskera det så
uppenbart och så utan
anledning att jag
hela tiden måste
vrida mig mot
dom som älskar mig
och svara
med saliv svara
med tystnaden och en
dyster blick som
med hela sin lyskraft säger
släpp ut mig
släpp ut mig
naken
sårad
vilsen släpp
ut mig och bara så kan
jag leva genom att
hela tiden slå döden
ifrån mig
och i
vakumet efteråt
i tystnaden
av mina egna
fotspår ställa mig
i spegeln med
det bittra
påfallande
leendet av att
hej
jag lever ju

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cassius Clay 2 med Poeter.se id #6065 innehar upphovsrätten